

MRF 2021.214

Retten i Hjørrings dom af 21. juni 2021, sag ALIC-3968/2020

Anklagemyndigheden mod LE og PS

Frifindelse for overtrædelse af lokalplanbestemmelse om forbud mod vinduer og døre i plast, da retten fandt, at kommunens afslag dispensation fra lokalplanen ikke indeholdt en tilstrækkelig konkret begrundelse og derfor var ugyldigt, uanset Natur- og Miljøklagenævnet i 2015 havde stadfæstet afslaget.

LE og PS var i fællesskab ejer af en boligejendom. I forbindelse med en renovering af bygningen var der blevet isat vinduer og yderdøre udført i plastmateriale. Ejendommen var omfattet af en lokalplan, der i § 6.15 indeholdt følgende bestemmelse: ”Udvendige døre og vinduer samt glaspartier må ikke udføres i plastmaterialer”. Hjørring Kommune gjorde LE og PS opmærksom på, at døre og vinduer af plast var i modstrid med lokalplanen, hvorefter LE og PS ansøgte om dispensation fra lokalplanen efter planlovens § 19. Kommunens forvaltning indstillede, at der blev meddelt dispensation, men kommunens tekniske udvalg meddelte afslag, hvilket LE og PS påklagede til Natur- og Miljøklagenævnet, hvor ejerne bl.a. gjorde gældende, at kommunen ikke havde hjemmel i planloven til generelt at forbyde pvc-materialer, at afgørelsen var truffet på et usagligt grundlag uden en konkret vurdering, og at afgørelsen var i strid med lighedsgrundsætningen, da andre huse i Lønstrup også havde fået isat plastikvinduer og -døre. Ved afgørelse af 15. november 2015 gav Natur- og Miljøklagenævnet ikke LE og PS medhold i klagen og anførte som begrundelse bl.a., at der i planlovens § 15, stk. 2, er hjemmel til at fastsætte lokalplanbestemmelser om bl.a. højde, tagformer, anvendelse af bestemte materialer mv., og at lokalplanens § 6.15 derfor havde hjemmel i lokalplanen (NMK-33-03261) (afgørelsen er optaget som bilag i forlængelse af byretsdommen). Hjørring Kommune meddelte herefter i februar 2016 påbud om lovliggørelse efter planlovens § 51 til ejerne og indgav i juli 2016 politianmeldelse. I august 2020 blev der rejst strafferetlig tiltale mod ejerne for overtrædelse af

planlovens § 64, jf. § 63, ved ikke at efterkomme kommunens lovliggørelsespåbud. Ejerne påstod frifindelse med henvisning til, at lokalplanens forbud mod plastvinduer var ugyldigt, idet ejendommen ikke var særlig bevaringsværdig, at plastvinduer var mere hensigtsmæssig på en ejendom så tæt ved havet, og at vinduerne synsmæssig var identiske med den oprindelige byggestil. Byretten lagde til grund, at der i afslaget på dispensation fra lokalplanen var lagt vægt på, at lokalplanen bl.a. havde til formål at bevare Lønstrups identitet som en kystby med en enkel byggestil samt at sikre bevaringsværdige bygninger og karakteristiske ældre og nyere kulturmiljøer, og at det var det tekniske udvalgs vurdering, at døre og vinduer udført i plastmaterialer ikke hører hjemme i dette særlige miljø. Efter byrettens vurdering var det meddelte afslag på dispensation fra lokalplanen imidlertid ugyldigt, idet retten navnlig lagde vægt på, ”de isatte vinduer - efter det oplyste - lever op til lokalplanens krav om fremtræden, at vinduerne er monteret i de oprindelige vindueshuller, at de har en udformning, der er lig de vinduer, der sad i huset i 1973, samt at det selv på kort afstand ikke er muligt at skelne mellem de isatte vinduer og aluminiumsvinduer. Det er således rettens vurdering, at hensyntagen til den udvikling, der er sket inden for fremstilling af plastvinduer, samt den fysiske fremtoning af de konkrete vinduer skal medinddrages, når der træffes afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles dispensation eller ej”. Natur- og Miljøklagenævnets stadfæstelse af afslaget kunne ifølge retten ikke føre til en anden vurdering. På den baggrund blev LE og PS frifundet.

Kommentar: Det er usædvanligt, at en domstol i en straffesag underkender gyldigheden af et klagenævnets stadfæstelse af afslag på dispensation, men da der er tale om en straffesag, er retten ikke bundet af Natur- og Miljøklagenævnets vurdering og skal prøve, om afgørelsen er gyldig. Det gælder, uanset at søgsmålsfristen kan være overskredet. Der er også fortilfælde som f.eks. MAD 2016.146 V, hvor landsretten frifandt for strafansvar for at ikke at opfylde et lovliggørelsespåbud efter

MRF 2021.214

naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, uanset at landsretten i MAD 2015.235 V havde givet Natur- og Miljøklagenævnet medhold i, at der var tale om et ulovligt forhold. Dommen betyder ikke, at lokalplanbestemmelser om forbud mod plastvinduer nødvendigvis er ugyldige, idet der er tale om en konkret begrundelse i lyset af bevisførelsen og formentlig også kommunens vidneforklaring. Dommen må forstås på den måde, at når det ikke drejer sig om bevaringsmæssige bygninger, vil håndhævelse af lokalplanforbud mod plastvinduer skulle begrundes konkret, hvis der meddeles afslag på dispensation fra lokalplanen, og det skal formentlig godtgøres, at materialevalget har medført forskel i det æstetiske udtryk. Hvis Planklagenævnet fremover stadfæster kommunens afslag på lokalplandispensation for materialevalg, er det således næppe tilstrækkeligt at anføre, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens skøn, medmindre det er åbenbart, at afslaget er planlægningsmæssigt begrundet. Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 21. december 2015 (NMK-33-3261) er optaget som bilag i forlængelse af byretsdommen.

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 21. juni 2021

Retten nr. ALIC-3968/2020

Politets nr. 5100-87110-00001-17

Anklagemyndigheden

mod

LE

og

PS

Anklageskrift er modtaget den 26. august 2020.

LE og PS er tiltalt for overtrædelse af planlovens § 64, stk. 1, nr. 4, jf. § 63, stk. 1, jf. Hjørring Kommunes lokalplan nr. 430.7 for Lønstrup § 6.15, ved på ejendommen Strandvejen 97 i Lønstrup at have undladt at efterkomme Hjørring Kommunes påbud af 25. februar 2016 om fysisk lovliggørelse af de isatte vinduer inden den 30. juni 2016.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

De tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse.

Til støtte herfor har de tiltalte principalt gjort gældende, at lokaplanbestemmelse 6.15 er ulovlig og ugyldig. Subsidiært er det gjort gældende, at afslaget på dispensation (retlig lovliggørelse) og påbud om fysisk lovliggørelse er ulovlige og ugyldige.

Sagens oplysninger

Hjørring Kommune har ved afgørelse af 25. juni 2015 meddelt de tiltalte afslag på dispensation fra lokalplan.

De tiltalte har efterfølgende klaget over afslag på dispensation til lovliggørelse af isatte vinduer og døre.

Natur- og Miljøklagenævnet har ved afgørelse af 21. december 2015 ikke givet de tiltalte medhold i deres klage over Hjørring Kommunes afgørelse af

25. juni 2015.

Hjørring Kommune har den 7. januar 2016 meddelt de tiltalte fornyet varsel om påbud om fysisk lovliggørelse af vinduer og døre udført i plastmateriale, der allerede er isat ejendommen.

Hjørring Kommune har den 25. februar 2016 meddelt de tiltalte påbud om fysisk lovliggørelse af vinduer udført i plastmateriale, der allerede er isat ejendommen. Lovliggørelsen skal være sket senest den 30. juni 2016.

Hjørring Kommune har den 26. juli 2016 fremsendt orientering om kommende politianmeldelse vedrørende manglende lovliggørelse af vinduer.

Tiltalte LE har afgivet forklaring. Forklaringen er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

NB har afgivet forklaring. Forklaringen er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

JJ har afgivet forklaring. Forklaringen er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Retten's begrundelse og afgørelse

LE har blandt andet forklaret, at de købte ejendommen beliggende Strandvejen 97, 9800 Hjørring, i 2007, at hun var bekendt med lokalplanen, at ombygning og renovering skete løbende, at ejendommen ved overtagelse havde Lønstrups grimme vinduer, at der ved valg af vinduer er lagt vægt på det æstetiske udtryk, at mange andre huse i området har plastvinduer, at producenten anbefalede plast- frem for aluminiumsvinduer på grund af havet, at aluminiumsvinduerne ikke var helt så pæne, at de valgte vinduer er magen til den oprindelige byggestil, og at det ikke er muligt at se forskel på ejendommens og naboejendommens vinduer, der er lavet af aluminium.

NB har blandt andet forklaret, at han har været sagsbehandler på sagen ved Hjørring Kommune fra start, at den konkrete sag startede op på grund af en nabohenvendelse, at administrationen indstillede til, at der skulle gives dispensation i det konkrete tilfælde, at udvalget havde den endelig kompetence til at meddele dispensation, at han ikke huske andre lignende sager fra 2007 til 2015, og at kommunen i forbindelse med nærværende sag blev opmærksom på yderligere sager, hvor kommunen enten har vurderet, at der ikke kan meddeles påbud på grund af passivitet, eller hvor ejerne har lovliggjort forholdet. Kommunen har ikke pligt til at være opsøgende. Det er hans vurdering, at materialevalg ikke er afgørende for det æstetiske udtryk.

JJ har blandt andet forklaret, at han er direktør for Dansk Vindueindustri's Brancheforening, at foreningen har 50 medlemmer, at producenterne

har tilpasset deres sortiment til typiske danske vinduer, og at henholdsvis træ-, aluminiums- og plastvinduer i dag kan produceres ens. Brancheforeningen er opmærksom på de problemer, som nogle lokalplaner giver anledning til i forhold til forbud mod brug af bestemte materialer. Han undrer sig over, at der tillades brug af aluminiumsvinduer og ikke plast i bevaringsværdige områder. Holdbarheden er typisk bedre på plast. Det er ikke muligt for ham at skelne mellem materialerne anvendt på ejendommen og naboejendommen ud fra det fremlagte billedemateriale.

Det er ubestridt, at ejendommen beliggende Strandvejen 97, 9800 Hjørring, ikke er bevaringsværdig, og at ejendommen er omfattet af lokalplan nr. 430.7 Lønstrup.

Lokalplanens bestemmelser om ydre fremtræden af bygninger og nære omgivelser fremgår af lokalplanens § 6, og det fremgår af § 6.15, at udvendige døre og vinduer samt glaspartier ikke må udføres i plastmateriale.

Hjørring Kommune kan dispensere for lokalplanbestemmelserne, jf. planlovens § 19.

Hjørring Kommune har ved afgørelse af 25. juni 2015 givet afslag på dispensation fra lokalplan til udskiftning af vinduer med vinduer udført i plastmateriale på Strandvejen 97, Lønstrup, samt varsel af påbud om lovliggørelse. Ved afslaget er det anført, at der er lagt vægt på, at lokalplan nr. 430.7 bl.a. har til formål at bevare Lønstrups identitet som en kystby med en enkel byggestil, samt at sikre bevaringsværdige bygninger og karakteriske ældre og nyere kulturmiljøer, og at det er udvalgets vurdering, at døre og vinduer udført i plastmaterialer ikke hører hjemme i dette særlige miljø.

Efter bevisførelsen for retten, herunder LE, NB og JJ forklaringer, er det rettens vurdering, at det meddelte afslag på dispensation er ugyldigt, da kommunens begrundelse for at give afslag på dispensation til lovliggørelse af de vinduer i plastmateriale, som allerede er isat huset, ikke indeholder en tilstrækkelig og konkret vurdering med inddragelse af alle relevante og saglige kriterier. Retten har navnlig lagt vægt på, at de isatte vinduer - efter det oplyste - lever op til lokalplanens krav om fremtræden, at vinduerne er monteret i de oprindelige vindueshuller, at de har en udformning, der er lig de vinduer, der sad i huset i 1973, samt at det selv på kort afstand ikke er muligt at skelne mellem de isatte vinduer og aluminiumsvinduer. Det er således rettens vurdering, at hensyntagen til den udvikling, der er sket inden for fremstilling af plastvinduer, samt den fysiske fremtoning af de konkrete vinduer skal medinddrages, når der træffes afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles dispensation eller ej.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 21. december 2015 kan ikke føre til en anden vurdering.

På denne baggrund frifindes LE og PS.

Thi kendes for ret:

LE og PS frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Alice Mølholm Jungersen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETEN I HJØRRING, den 22. juni 2021

Ida Louise Møller
assistent

Afgørelse i sag om Hjørring Kommunes afslag på lovliggørende dispensation til vinduer og døre udført i plastmateriale samt varsel af påbud

NMK-33-03261

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 21. december 2015

Sag NMK-33-03261

Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 41.

¹Lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013 om planlægning med senere ændringer

Natur- og Miljøklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over Hjørring Kommunes afgørelse af 25. juni 2015 om afslag på lovliggørende dispensation til vinduer og døre udført i plastmateriale på ejendommen matr.nr. [...1], [...], Mårup, [adresse1], 9800 Hjørring, samt varsel af påbud.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet². Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. planlovens § 62, stk. 1.

²Lovbekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2013 om Natur- og Miljøklagenævnet med senere ændringer

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 9 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.

Klagen til Natur- og Miljøklagenævnet

Ejendommens ejere har den 4. august 2015 via Klageportalen klaget over Hjørring Kommunes afgørelse af 25. juni 2015 om afslag på lovliggørende dispensation til vinduer og døre udført i plastmateriale på ejendommen matr.nr. [...1], [...], Mårup, samt varsel af påbud. Afgørelsen er sendt pr. mail til klagerne den 16. juli 2015.

Klagerne har navnlig gjort gældende, at afgørelsen synes truffet på et usagligt grundlag alene ud fra et generelt forbud mod pvcmateriale i henhold til lokalplanen og ikke efter en konkret vurdering af de isatte vinduer.

Klagerne har endvidere stillet spørgsmålstejn ved, om kommunen har hjemmel i planloven til generelt at forbyde pvcmateriale (og udelukkende pvcmateriale) i lokalplanen og nægte dispensation på trods af, at administrationen vurderer, at de isatte konkrete vinduer lever op

til lokalplanens formål, og at man vanskeligt kan se forskel på klagernes vinduer og træ- eller træ/aluminiumsvinduer.

Sagens oplysninger

Ejendommen matr.nr. [...1], [...], Mårup er omfattet af Lokalplan nr. 430.7 Lønstrup (endeligt vedtaget den 26. maj 2004).

Formålet med lokalplanen er bl.a., at bevare Lønstrup bys identitet som en kystby med en enkel byggestil, og at sikre bevaringsværdige bygninger og karakteristiske ældre og nyere kulturmiljøer.

Ejendommen ligger i delområde B1 - boligområde Lønstrup nordlige bydel, og må kun anvendes til boligformål i form af helårsbeboelse, jf. § 3.1.

Lokalplanens bestemmelser om ydre fremtræden af bygninger og nære omgivelser fremgår af lokalplanens § 6.

Det fremgår af § 6.15:

"Udvendige døre og vinduer samt glaspartier må ikke udføres i plastmaterialer. "

Hjørring Kommune har med den påklagede afgørelse af 25. juni 2015 meddelt afslag på lovliggørende dispensation til vinduer og tre yderdøre (hoved-, bag- og kælderdoor) udført i plastmateriale på ejendommen matr.nr. [...1], [...], Mårup, samt meddelt et varsel af påbud.

Kommunen har som begrundelse for afgørelsen anført, at døre og vinduer udført i plastmaterialer ikke hører hjemme i det særlige miljø, som fremgår af lokalplanens formålsbestemmelse om at bevare Lønstrups identitet som en kystby med en enkel byggestil, samt at sikre bevaringsværdige bygninger og karakteristiske ældre og nyere kulturmiljøer. Kommunen har i den forbindelse endvidere henvist til en række af lokalplanens bestemmelser, der har til formål at sikre og fastholde byens bevaringsværdier og området som et bevaringsværdigt kulturmiljø.

Det er dog kommunens vurdering, at de isatte vinduer lever op til lokalplanens krav om fremtræden/udformning. Vinduerne er således monteret i de oprindelige vindueshuller og har en udformning, der er lig de vinduer, der sad i huset i 1973. Vinduerne har 2-gående rammer, der er hængslet med synlige, udvendige hængsler i karmen, og med en lodret post, der deler vinduet på midten.

I forhold til de tre yderdøre har klagerne meddelt kommunen, at den isatte hoveddør lovliggøres ved at den ombygges, så der udvendigt monteres en aluminiumsbeklædning i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelse. Bag- og kælderdoor lovliggøres ved, at der bygges til husets udhus, så bag- og kælderdoor fremover bliver indvendige døre bl.a. mellem udhuset og hovedhuset. Kommunen finder, at disse ændringer vil medføre, at de tre døre vil være i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelser, der kun regulerer den udvendige del af dørene.

Vinduesindustrien har den 25. august 2015 på vegne af klagerne anført, at der i lokalplanområdet i forvejen er andre huse, der har isat plastvinduer, og har henvist til fem ejendomme.

Hjørring Kommune har den 21. september 2015 supplerende over for Natur- og Miljøklagenævnet anført, at kommunens afgørelse er en skønsmæssig afgørelse, der ikke kan påklages. Planlovens §§ 19 og 20 er overholdt, og lokalplanens § 6.15 er formuleret, så der ikke er tvivl om forståelsen af bestemmelsen, herunder dens omfang. Kommunen finder endvidere, at lighedsgrundsætningen er overholdt, da kommunen ikke har kendskab til tilsvarende ansøgninger om dispensationer i Lønstrup, der er resulteret i en anden afgørelse.

Kommunen har yderligere anført, at det er kommunens vurdering, at lokalplanens forbud mod anvendelse af døre og vinduer udført i plastmateriale er begrundet i planlægningsmæssige hensyn, der har til formål at sikre det værdifulde kulturmiljø i de centrale dele af Lønstrup, der har en særlig karakter. Kommunen vil i forhold til [adresse2] tage kontakt til ejendommens ejer med henblik på at få en afklaring af, om der er isat vinduer i plastmateriale.

Klagerne har den 9. oktober 2015 supplerende over for Natur- og Miljøklagenævnet henvist til, at der i en række huse inden for samme lokalplanområde i mindst fem år har været isat plastvinduer, hvilket er dokumenteret via Google Streetview, hvor billederne er taget i 2010. Kommunen har således ikke, i mindst fem år, håndhævet lokalplanens bestemmelser på trods af, at det i nogle af husene er meget tydeligt, at der er tale om plastvinduer af ældre typer. I andre tilfælde er det kun muligt at konstatere, om det er plast eller alummateriale ved undersøgelse på helt tæt hold, hvilket også er tilfældet med vinduerne i klagerens hus.

Klagerne har endvidere anført, at det er udtryk for tilfældig sagsbehandling, når kommunen nævner i bemærkningerne, at man vil tage kontakt til ejerne af [adresse2] for afklaring af, om der er tale om plastvinduer.

I forhold til de tre døre, er det ikke lovligt alene at fokusere på plastmaterialet og ikke den ydre fremtræden. Klagerne henviser i den forbindelse til et notat fra dr. jur. [person1].

Klagerne har videre anført, at det ikke er lovligt at forbyde plastikvinduer generelt i en lokalplan, men at der i hvert tilfælde skal være tale om et sagligt skøn.

Advokat [person2] har den 9. oktober 2015 på vegne af klagerne supplerende over for Natur- og Miljøklagenævnet anført, at det forhold, at plastmaterialer ekskluderes frem for aluminiumsmateriale, er et usagligt hensyn, og en tilsidesættelse af en lighedsgrundsætning mellem klagerne og naboen, idet denne nabo har anvendt aluminium til vinduer og døre. Der er ikke noget særligt hensyn at tage mellem de to materialer. Det afgørende er hensynet til den ydre fremtræden af det færdige vinduesprodukt.

Advokaten har videre anført, at kommunen, med den udvikling der er sket, burde acceptere at der må isættes plastikvinduer, da det ikke - uden nærmere undersøgelse - kan ses, at der er tale om plast.

Natur- og Miljøklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 4, kan Natur- og Miljøklagenævnet tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven. Det er et retligt spørgsmål, om Hjørring Kommune har haft hjemmel i Lokalplan nr. 430.7, og dermed i planloven, til at meddele afslag på lovliggørende dispensation til vinduer og døre udført i plastmateriale på ejendommen matr.nr. [...1], [...], Mårup.

Det er derimod ikke et retligt spørgsmål, som Natur- og Miljøklagenævnet kan tage stilling til, om en afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig, herunder i forhold til klagerens interesser.

Efter planlovens 15, stk. 2, nr. 7, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om bebyggelsers omfang og udformning.

Efter denne bestemmelse er det således muligt at fastsætte lokalplanbestemmelser om bl.a. højde, tagformer, anvendelse af bestemte materiale m.v.

Bestemmelsen i lokalplanens § 6.15, hvorefter udvendige døre og vinduer samt glaspartier ikke må udføres i plastmaterialer, har således hjemmel i planloven.

Det følger af planlovens § 18, at bestemmelserne i en lokalplan er bindende over for borgerne. Det betyder, at dispositioner, der er i overensstemmelse med lokalplanen, er umiddelbart tilladt. Derimod forudsætter dispositioner, der ikke er i overensstemmelse med lokalplanen, at kommunen kan og vil dispensere fra lokalplanbestemmelserne, jf. planlovens § 19.

Lovliggørelse af de isatte plastvinduer på ejendommen matr.nr. [...1], [...], Mårup kræver derfor dispensation fra lokalplanen, jf. planlovens § 19, stk. 1, og Hjørring Kommune har herefter haft hjemmel til at meddele afslag på den ansøgte dispensation.

Kommunens afslag på dispensation er baseret på en skønsmæssig vurdering. Natur- og Miljøklage-nævnet kan ikke tage stilling til, om afslaget er rimeligt eller hensigtsmæssigt i forhold til klagerens interesser.

Kommunens vurdering af en ansøgt dispensation skal imidlertid træffes på grundlag af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, og afgørelsen skal således være baseret på en konkret vurdering på baggrund af saglige hensyn.

Hjørring Kommune har i dette tilfælde henvist til lokalplanens formålsbestemmelse og til en række andre bestemmelser i lokalplanen, der har til formål at sikre et særligt miljø i det pågældende lokalplanområde. Natur- og Miljøklagenævnet finder, at disse hensyn er saglige i relation til administrationen af en lokalplan.

Kommunens afgørelse må endvidere ikke være i strid med lighedsgrundsætningen.

Lighedsgrundsætningen indebærer, at sammenlignelige sager som udgangspunkt skal have samme resultat. Kommunen må ikke udøve usaglig forskelsbehandling, dvs. at der skal være en saglig begrundelse for at nå til forskellige resultater, hvis der er tale om forhold, der i det væsentlige er ens.

Klagerne har henvist til, at der i en række huse inden for samme lokalplanområde i mindst fem år har været isat plastvinduer.

Efter planlovens § 51, stk. 1, er det kommunalbestyrelsen, der påser overholdelsen af planloven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, samt af bestemmelserne i lokalplaner og i de efter § 68, stk. 2, opretholdte vedtægter og planer m.v., jf. dog stk. 2 (om miljøministerens tilsyn).

Tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning, jf. § 51, stk. 5.

Tilsynspligten indtræder, når kommunen får kendskab til et muligt ulovligt forhold, men § 51 indebærer ikke en almindelig forpligtelse til at føre regelmæssigt løbende tilsyn. Lovliggørelse kan principielt ske enten fysisk, f.eks. ved udskiftning af ulovligt isatte vinduer, eller retligt, f.eks. ved efterfølgende meddelelse af dispensation fra en lokalplanbestemmelse.

Natur- og Miljøklagenævnet finder ikke, at lighedsgrundsætningen er overtrådt. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på kommunes oplysning om, at kommunen ikke har haft tilsvarende ansøgninger om dispensationer i Lønstrup, der er resulteret i en anden afgørelse end afgørelsen i denne sag.

Natur- og Miljøklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagen over Hjørring Kommunes afgørelse af 25. juni 2015 om afslag på lovliggørende dispensation til vinduer og døre udført i plastmateriale på ejendommen matr.nr. [...1], [...], Mårup, [adresse1], 9800 Hjørring, samt varsel af påbud.

Det skal afslutningsvis bemærkes, at nævnet forudsætter, at Hjørring Kommune følger op på konkrete henvendelser om lovliggørelse af forhold vedrørende allerede isatte plastvinduer, jf. planlovens § 51.

Sag:

NMK-33-03261

Dato:

21. december 2015.

Emner:

Planloven, retlig (f...

Highlight: Vis/skjul highlight